

A photograph of a man in a red tunic and silver helmet kneeling over a person lying on a wooden plank. The man is wearing a red tunic with a black and white graphic on the chest and a silver helmet. He is kneeling on a cobblestone path. The person lying down is wearing a white shirt and has their eyes closed. The background is slightly blurred, showing other people and a fence.

Sucken

Nr 2, 2012

För, av och om Unga Katoliker

Pilgrimsskap

Sucken

Stiftsungsdomsdagen Vadstena 2012!

Sucken är en medlemstidskrift för Riksförbundet Sveriges Unga Katoliker (SUK). Alla registrerade medlemmar över 13 år får Sucken fyra ggr/år.

Suckens material produceras främst av unga katoliker för unga katoliker. Sucken bör inte ses som den Katolska Kyrkans officiella trycksak.

Kontakt: Tidningarna@suk.se

Redaktör och layout:

Jenny Jansson
Dominique Ostrowski

Skribenter:

Peter Wessberg
Cecilia Bergman
Nasif Kasarji
Valida Fendic
Morgan Elworth
Dominique Ostrowski

Omslag: Pilgrimsskap

ISSN 0346-1998

Ansvarig utgivare: Nasif Kasarji

Tryck: ExaktaPrinting, Malmö

SUK

Johannes Paulus II's
pastoralcentrum, SUK
Box 103 14 Stockholm

Besöksadress:

Brunnsgränd 4
111 30 Stockholm

Tel: 08-505 576 90

www.suk.se

En underbar upplevelse, en perfekt helg med lärdom och gemenskap. Vi var, allt som allt, ungefär 150 personer, och majoriteten hade aldrig deltagit i SUDen förut. Det var ett stort framsteg för oss i SUK, att så många nya fick ta del av denna helg. Jag, Nasif, hade personligen hur roligt som helst! Vi umgicks, lekte lekar, brottades i sumodräkter och gick på föreläsningar om t.ex. "Katolsk feminism" och "Kyrkan och naturvetenskapen". Nya bekantskaper stiftades och gamla kompisar återsågs, SUDen har blivit som ett stort kontaktnät där man träffar många olika människor, ungdomar, präster, Biskop osv. Som sagt Stiftsungsdomsdagen är ett minne för livet!

I detta nummer kommer vi också att skriva om bland annat resan till det Heliga Landet och Medjugorje. Två resor som medlemmarna i SUK fick ta del av. Självt har jag varken varit i Jerusalem eller Kroatien.

Att resa till det Heliga Landet har för mig alltid varit en dröm, och jag kommer att åka dit! Vare sig jag åker imorgon eller om 50 år. En pilgrimsfärd till Jerusalem är ett av mina mål i livet, jag vill besöka alla kända platser som Jordanfloden, Nasaret, Kafarnaum osv. Jerusalem är en oerhört vacker stad, med en stor betydelse för oss katoliker och alla bör någon gång i sitt liv åka dit.

Efter att ha läst Validas berättelse om Medjugorje, blev jag väldigt nyfiken på Mariauppenbarelserna. Hur de sex församlingsborna från Medjugorje upplevde uppenbarelserna, sedan hur detta pågick varje dag under en längre tid. Påven Johannes Paulus II hade innan sin död, välsignat dem som välfärdat dit och bett deras förbön, han hade även som önskan att en dag besöka Medjugorje.

Nästa stora händelse är Världsungsdomsdagarna, och nästa år kommer den att vara i Rio De Janeiro, Brasilien. Mer information hittar ni i tidningen längre bak.

I DETTA NUMMER

4	TACK CECILIA BERGMAN
5 - 7	VINNARBIDRAGET I NOVELLTÄVLINGEN
8 - 9	STIFTSUNGSDOMSDAGARNA
10 - 11	MINGELBILDER SUD
12	ROLIG FAKTA
13	BLI UTLÄNNING
14 - 16	PILGRIMSRESA - DET HELIGA LANDET
17	RESA TILL MEDUGORJE OCH KROATIEN!
18 - 19	VÄRLDSUNGSDOMSDAGARNA - RIO DE JANEIRO
20	FRÅGA PRÄSTEN
21	DETTA HÄNDER I SVERIGE

Tack *Cecilia Bergman!*

Det är dags för SUK att tacka av en av våra trogna medarbetare. Cecilia Bergman är en katolsk tjej som älskar äventyr och utmaningar och som har, till sin egen förvåning, tiden går ju fort, varit aktiv hos oss i 8 år!

Cecilia började som sekreterare och sedan kassör i förbundsstyrelsen 2004. När vår administratör Åsa var på föräldraledighet fick Cecilia hoppa in som vikarie. Efter det, jämte sina ekonomistudier var hon konsulent för SLUK. I augusti 2009 flyttade Cecilia till Göteborg och blev konsulent på heltid för SUK Väst och SUK's-S. Den senaste tiden har hon jobbat för Väst och gjort klart sina magisterstudier.

Kyrkan, och därmed engagemanget i SUK har varit en viktig del i Cecilias liv. Så här beskriver hon det själv;

- Jag har fem yngre syskon, låter kanske som en typisk katolsk familj... Men jag har som många andra en katolsk förälder och en som inte är det. Jag är uppvuxen som katolik, men för mig blev intresset för katolska kyrkan större först efter konfirmationen och genom att lära känna andra katolska unga människor. Jag har alltid haft en relation till kyrkan och Gud, men idag är den starkare än vad den varit och den SKA bli starkare. Jag vill inte bara vara en söndagskatolik, utan tron måste prägla hela livet varje dag.
- SUK är viktigt för att komma i kontakt med andra unga katoliker i landet som man kan dela tron med. Men oavsett om SUK finns eller inte är det viktigt att unga människor stannar i kyrkan och lär sig mer om tron, då jag misstänker att många har en liknande bakgrund som jag. Att se unga engagerade människor som tar på sig ansvar och genomför saker är häftigt.

Under sin anställning på SUK har Cecilia lärt sig mycket om föreningsteknik, hur organisationer fungerar, kreativitet, självständigt arbete och slipat på förmågan att komma på egna lösningar. Hon har varit med och startat upp nya och lagt ner inaktiva föreningar, varit med på läger och pilgrimsresor och deltagit i både SUDen och VUDen. Det kanske starkaste minnet Cecilia har är från resan till det Heliga Landet 2010, vilket gjorde att hon valde att åka med även på årets pilgrimsresa tillsammans med sina systrar. Under sin tid på SUK har hon samlat på sig perspektiv på vad som efterfrågas, läger passar inte alla och kan kännas lite 70-tal, Cecilia ser behovet av fler pilgrimsresor och trosfördjupningar.

Jag bad Cecilia att hälsa något till läsarna, säga något som de kan ha nytta av, och hennes svar blev;

- Åk till det Heliga Landet om ni får chansen! Det var ju där allt började. Att få se alla bibliska platser ger ett helt annat djup i tron. Jag lovar, man får mersmak och förhoppningsvis en starkare tro också. Sitt inte och vänta på att få saker och ting serverat, utan kasta er ut och ta reda på saker.

Nu väntar sökandet av jobb och resten av livet på Cecilia. Hon är tillbaka i Stockholm med en färsk ekonomimagisterexamen från Handelshögskolan vid Göteborgs Universitet. Nu är det dags att ge sig ut i framtiden och Cecilia säger med förtröstan att precis vad som helst kan hända. Så positiv och äventyrlig är hon nog allt.

SUK kan inte annat än visa tacksamhet för Cecilias insats som anställd, vi hoppas så klart att hon kommer att ha tid att engagera sig ideellt också i framtiden. Tack Cecilia, för din tid här och må Gud ge dig den framtid som han format dig till!

Text: Dominique Ostrowski

Mitt möte med Gud

Vinnaren i Novelltävlingen!

Bénédicte Cedergren, 15år

Nej!

Jag sa verkligen nej!

Jag sa ifrån. Jag sa att jag inte ville.

Att jag vågade!

Men det var mitt val. Ingen annans.

I sådana omständigheter har jag faktiskt rätten att fatta mina egna beslut. Stora beslut som förändrar min framtid, kanske för alltid. Om jag tänker efter riktigt noga tror jag inte det går att ta något steg tillbaka. Det skulle vara för pinsamt och förödmjukande. Och jag tror faktiskt att mitt så kallade öde bestämdes för cirka sjutton timmar, då jag sa nej, ett starkt och viktigt nej till Jens, min konfirmationsledare, att jag inte ville ta min konfirmation. Jag ville inte ta emot bekräftelsens sakrament.

Mina föräldrar är ju katoliker, men det är ju ingen anledning till varför jag också måste vara det. Barn följer ju bara sina föräldrars religion, de kan inte välja själva. Skulle mina föräldrar ha varit muslimer, då skulle jag också ha varit det. Skulle de ha varit judar, skulle jag också ha varit det. Det är bara så. Föräldrarna har makten. Makten att få bestämma sina barns religion och framtid. Inför dem är vi maktlösa. Men jag valde att stå emot. Jag valde att stå för vad jag trodde var rätt.

Varför ta sin konfirmation om man inte trodde på något av det här eländiga trams-tjatet om Gud, och om man verkligen inte var troende längre? Eller i alla fall om man inte mer var troende? För visst hade jag varit en djupt troende katolik i mina dagar. Döpt var jag, den 1 november 1997 i Stockholms katolska domkyrka, och min kommunion tog jag den 25 maj 2005. Jo, datumen, de hade jag alltid kunnat utantill,

de betydde mycket för mig, de var som heliga för mig, eller hade åtminstone varit det. Jag hade varje söndagmorgon flitigt gått till trosundervisningen under många år, biktat mig när jag kände att det var tid, bitt rosenkransen så ofta jag kunnat och bitt Gud om hjälp när jag behövt det.

Men sakerna förändrades rätt så fort. Jag hoppade över minst en tredjedel av årets undervisningar, började föredra att stanna hemma än att gå till kyrkan, jag tog numera bikten som en börda och inte en frivillig gest, och min rosenkrans hade jag, sedan en lång tid tillbaka, tappat bort.

I mitt rum hade jag dessutom haft en katolsk hylla. Där förvarade jag rosenkransar, ikoner, statyetter, och mina mest heliga objekt jag kunde hitta. Långsamt hade den hyllan förvandlats till hyllan där jag förvarade mina verktyg och reservdelar till min cykel och skateboard. Lustigt va?

Jag slängde en snabb titt på klockan.

02.43

Men så blev det i alla fall. Egentligen tror jag aldrig att jag märkte när själva förvandlingen och ändringen skedde, men jag är säker på att det hände någonting; Jag kände bara inte att Gud var nödvändig i mitt liv längre. Jag hade ju efter allt mina super-föräldrar, världens bästa storebror, riktigt coola och schysta

kompisar, en oemotståndligt söt flickvän, i stort sätt allt jag behövde. Gud kändes bara i vägen när jag verkligen hade kul eller ville ha kul.

Under många år hade jag dessutom låtit mig påverkas av kompisarnas snack vid matbordet. Matbordet nummer 7 i Vasa Reals matsal på tredje våningen. Matbordet där allt hände och sades. Hade man tur fick man sig en plats vid de tuffa och lite coolare killarnas bord. Vid samtal om religion fick man höra olika saker som ”Nej, jag tror inte på något” eller ”Religion är ju bara skit”, ”trams” eller varför inte ”påverkar ju bara ens liv”. Man fick höra allt om killarnas åsikter om religion från A till Ö.

Efter ett tag började jag hålla med dem. Det började bli jobbigt att vara katolik, att vara annorlunda, och kallas för ”fastkedjad vid kyrkan”. Det kändes skönt att äntligen smälta in i gruppen och att inte mer behöva mumla tyst, och rodnande: ”Nej, jag kan inte på söndag, jag ska till kyrkan” och sedan bli lämnad, helt ensam i skolans långa och mörka korridorer.

03.07

Jag försökte somna men kroppen ville bara inte lyda. Allt jag försökte göra var att hitta en lösning till ”konfirmationsproblemet” och komma på vad jag skulle göra. Konfirmationen var ju faktiskt om tre korta månader.

Beslut måste fattas. Fort nu! Hade jag gjort fel som sagt nej?

- De andra verkar påverka dig en hel del ser jag, sade plötsligt en röst i mitt sovrum.

Jag satte mig spikrak i min säng på en gång, helt stel av skräck.

- V...Vem pra...pratar? var det enda jag lyckades få ut ur min mun.

- Gå din egen väg, fortsatte rösten som om den inte hört min fråga, välj vad du tycker är rätt. Gå emot vad andra säger om du inte tycker att det är rätt och om du inte håller med dem.

Jag svarade inte. Rösten hade läst mina tankar. Jag lade mig försiktigt ner igen och försökte lyssna på vad som sades. Konstigt nog hade min rädsla försvunnit. Jag kände mig lugn och stilla. Rösten skrämde mig inte mer. Den var lika lugn som jag och det kändes som om att när den pratade, spelades en tyst melodi i rummet.

- I konfirmationsögonblicket förändras du för alltid. Korset du får i din panna stämplas i ditt inre,

som en tatuering du aldrig får bort. Där kan du prata om att det inte går att ta något steg tillbaka.

- Jovisst, tänkte jag, rösten hade visst läst mina tankar.

- Det är en gåva du får. En gåva som ungdomar låter rinna mellan sina fingrar som porlande vatten. Slösa inte bort den.

- Rösten är smart, tänkte jag, den säger saker som jag aldrig har tänkt på förut, men som jag borde ha kommit på.

- Den Helige Ande märker dig för alltid med sitt insegel och sigill. Den Helige Ande gör dina lemmar mjukare så att du kan kämpa bättre för ett heligt liv. Du blir smord i olja, Kristi väldoft, som du ska sprida i världen. Kristudoften alla längtar efter.

Jag rös till. Det kändes som någon gick runt i rummet fastän jag inte såg minsta levande varelse. Det enda jag kände var små vindpustar, som om det drog någonstans, och det fick mig att krypa ner i täcket ännu mer.

- Din gåva du får ska du samverka med genom ett heligt liv. Du behöver inte gå i kloster eller bli präst för att bli helig. Lev bara ditt helt vanliga yrkesliv i kärlek till alla du har att göra med och så bra som möjligt. Då helgar du ditt arbete och du helgas av ditt arbete...

Du blir vacker av konfirmationen.

Bara synden kan göra dig ful.

Sedan försvann rösten lika fort som den hade dykt upp och det blev knäpptyst i mitt sovrum. Susningarna hade försvunnit och jag vågade inte röra mig. Vad är det som händer? Eller, vad var det som precis hade hänt? Jag tror faktiskt att jag hade fått någon sorts undervisning där jag hade lärt mig mer än vad jag lärt mig under två konfirmationsundervisningsår. Sedan låg jag bara där och lyssnade efter ljud fastän jag visste att ingenting mer skulle hända. Men jag hade fel. Någonting hände. Det blev långsamt ljusare i mitt rum så att jag till slut kunde se allt jag skulle kunna se i vanligt dagsljus, mitt på dagen. Det var så underligt och jag såg inte ens varifrån ljuset kom ifrån.

Där. Nyckelhålet! Det var ifrån nyckelhålet som jag såg den ljusa strimman ljus glida in.

Jag reste mig i bara kalsongerna och gick fram för att öppna dörren som enligt mig hade ett och annat att förklara. Jag kände att dörren döljde något stort. Något som någon ville att jag skulle få se.

Det var svårt att förklara vad jag såg. Ärligt talat blev jag inte det minsta rädd, fastän jag nästan blev

bländad. Det var otroligt vackert. Det var som om solen hade störtat ner från himmelen och landat mitt bakom min sovrumsdörr i vår lilla korridor på nedersta våningen i vårt hus på Ringgatan 7. Ett stort, stort ljus men ändå så litet på samma gång eftersom det fick plats i vår trånga korridor. Den hade igen form, ingen gestalt, det var bara en stor lysande massa som försiktigt rörde sig omkring som en nyinflyttad.

Sedan tror jag att jag blev rädd. Lite i alla fall.

Jag stod som förbluffad med öppen mun och de största ögonen jag någonsin haft och stirrade som bara den på den konstiga varelsen. Helt otroligt var det.

Men skepnaden hade slutat röra sig. Den stod plötsligt bara helt stilla. Jag kände att den tittade på mig fastän jag visste väldigt väl att den underliga skapelsen inte hade några ögon eller andra kroppsdelar.

- Den Helige Ande tvingar sig inte på dig, det är ditt val, och ingen annans, om du vill öppna dig för hans hjälp.

Sedan försvann den lysande gestalten innan jag ens hann blinka. Jag blev stående där, förbluffad utan att ens kunna öppna munnen. Jag visste helt enkelt bara inte vad jag skulle ta mig till. Väcka de andra? Skrika som en galning om vad som precis hänt och sedan bli kallad för idiot livet ut? Nej tack! Gå och lägga mig? Men tänk om den kom tillbaka!

Jag kände mig svimfärdig av allt som hänt och, jag tror att gå och lägga mig var det enda alternativet i den här situationen.

Jag gick då som sagt och lade mig.

Nu tror jag faktiskt att jag vet vem jag precis haft samtal med. En mycket viktig person. En person som just nu har förändrat min framtid och hjälpt mig att fatta mina beslut. Mina väldigt viktiga beslut.

Jag hade valt att stå emot. Jag valde att stå för vad jag trodde var rätt. Men som jag sa, stod jag för det jag TRODDE var rätt. Det visade sig att jag hade haft fel. Väldigt fel. Är det möjligt att någon någonsin haft så fel som jag?

Men nu visste jag. Nu visste vad jag skulle gå fram och säga till min säkert mycket besvikna konfirmationsledare Jens.

Att jag hade ändrat mig.

Jag somnade väldigt fort den natten.

Det började bli jobbigt att vara katolik, att vara annorlunda, och kallas för ”fastkedjad vid kyrkan”.

SUD

- Tack alla föreläsare, deltagare, volontärer, präster och systrar för Stiftsungsdoms-
dagen 2012! Ni har varit tålmodiga, hjälpsamma och glada och tillsammans har vi
gjort en oförglömlig SUD. Speciellt vill jag tacka alla volontärer som ställt upp och
hjälp till, utan er hade det inte varit möjligt och jag vet hur tuff er uppgift har varit.
Jag hoppas att ni fortsätter att glädjas i Herren och växa i kyrkan.

// Jonvel Kako

SUDEN – bästa hittills!

I år var Stiftsungsdomsdagarna tillbaka i Vadstena. Ungefär 150 personer samlades med Biskopen i spetsen för att på olika sätt arbeta kring årets tema "Gläd er alltid i Herren". Vädret var vackert och programmet bjöd på utomhusaktiviteter med mångkamp och skattjakt, korsvägsprocession med skådespel, mässa med Biskopen och katekes. Ett återkommande och mycket populärt inslag var workshops. I år handlade workshops om bland annat tro och vetenskap, abort och katolsk feminism. Under hela evenemanget fanns ett klassrum inrett som kapell dit man kunde gå för att be och vaka. Naturligtvis firades också mässan i Blåkyrkan. I princip alla vi talat med menar att Stiftsungsdomsdagen 2012 är en av de bästa hittills, kanske den bästa någonsin. Därför vill Sucken och alla som har fått njuta av Stiftsungsdomsdagarna tacka huvudansvarige för årets evenemang, Jonvel Kako, för all den tid, energi och kärlek han har lagt ner i organisationen för att vi ska få ha en så bra SUD som möjligt. TACK!

På nästa uppslag kan du se en massa bilder från stiftsungsdomsdagarna, fotografen är vår egen Marcela Soto Gonzalez som också är huvudansvarig för den kommande resan till Världsungsdomsdagarna i Rio!

STIFTSUNGDOMSDAGARNA

Bli utlänning!

Vi bor inte här i världen. Vi har vårt medborgarskap i himlen. Vi har en egentligen mycket kort provotid här på jorden. Man vet aldrig hur gammal man blir.

Men just det glömmar vi lätt. Vi glömmar att vi är pilgrimer – ordet betyder främling, utlänning. Vi hör inte riktigt hemma här. Vi är bara på genomresa. Vi glömmar tyvärr ofta att vi är utlänningar. Vi måste ständigt bli medvetna om det på nytt. Därför gör vi pilgrimsresor till en helig plats. Vi påminner oss då mycket påtagligt om att vi är kallade att bryta upp och gå mot vårt livs mål: Gud.

Pilgrimsresan, lång eller kort, bekväm eller obekväm, markerar vår omvändelse till Gud. Utan detta är det ingen pilgrimsresa. Sedan kan de ytterligare skälen variera. Någon vill bara komma nära en helig plats för att känna av lyckan i heligheten. Helt OK. Man kan ha ett ärende. När jag, fader Morgan, åker till Birgittas bönegrotta i Finsta, då har jag ett böneämne som är väldigt viktigt för mig. Och jag åker också dit för att tacka henne för hennes förböner.

Men det handlar alltid om vår omvändelse till Gud. Och nu tar vi ett steg till. På djupet i varje pilgrimsresa måste det därför finnas en vilja att rätta till det som våra synder har förstört. Hela vårt liv ska ju vara en botgöring. Vi ska bota vad som synden ställt till med. Visst är skulden redan betald. Av Jesus på korset. Men vi är lemmar i hans kropp och vi kan delta i hans lidande på korset genom att göra botgärningar. Det finns tre slags sådana.

I bikten får jag en botgöring att fullgöra. Sedan kan jag göra frivilliga botgärningar typ pilgrimsvandring. Och hit hör också bön, fasta och almosor. Bön – vi ber alldeles för lite. Fasta – vi kan strukturera våra liv bättre. Allmosa – vi kan bry oss om medmänniskan mer än vi gör. Och sedan får jag bära fram allt som är jobbigt i livet till Gud och förena det med Kristi lidande på korset. För vi är lemmar i hans kropp och vi kan göra det som ”ännu fattas i Kristi lidande” som det står i bibeln.

Men återigen. Utan omvändelse till Gud är det ingen pilgrimsresa.

Det finns numera världsliga pilgrimsresor. En del åker till Graceland där Elvis Presley växte upp. Det kan vi se med kärlek på. De hyllar sin kung Elvis. Hoppas att de hittar något som är mer än Elvis till sist.

Men jag gillar inte när man använder sig av de gamla kristna pilgrimsvägarna för avstressning och möjligen sökande av något slags flummig andlighet. Man missbrukar det som är heligt och leder människor att tro att de lever rätt. För i de här vandringarna finns ingen omvändelse.

Nej, låt oss på allvar bli de utlänningar, pilgrimer, vi redan är och under resten av vår stund på jorden vandra mot målet: Gud.

Fader Morgan

Vi unga älskar att resa och som katolik är det extra roligt och givande att resa till ett mål med Gud i sikte. Det heliga landet, uppdelat på Israel och Palestina är ett pilgrimsmål för miljontals människor årligen. Som Jesus hemland är det Heliga Landet unikt. Här finns de platser där Jesus föddes, där han förkunnade och där han slutligen offrade sig för våra synder. Runt omkring finns också Bibelns andra aktörer och även för dessa finns minnesplatser och autentiska platser att besöka och att komma närmare Gud på. Denna pilgrimsresa annordnades första gången 2010 och ambitionen är att den ska återkomma årligen. I år åkte 17 personer ner och här följer berättelsen om deras resa.

En grupp på 17 personer inklusive fader Tobias Unnerstål och grupplederen Peter ”Ludde” Ludvigsen åkte till det Heliga landet från Landvetter utanför Göteborg kl.17.50 på midsommarafton. Vi kom fram till flygplatsen Ben Gurion i Tel Aviv kl. 02.30 israelisk tid. Fyra personer från gruppen stoppades och togs in på förhör i 2-3 timmar. Vi lämnade flygplatsen runt sextiden på morgonen för att bege oss till Jerusalem i minibussar. I Jerusalem fick vi ett varmt mottagande av systrarna Franciscaines de Marie ”White sisters” på klostret där vi skulle bo resten av veckan. Det blev ingen sömn den natten, utan vi började dagen med frukost, mässa i systrarnas kapell och därefter rundvandring i Jerusalem.

Dagen därpå åkte gruppen iväg till Galliléen med minibuss. Vi hade en trevlig kristen chaufför. Vi besökte platser som Jordanfloden, Kafarnaum (Jesus stad), Saligprisningarnas berg, Taborberget, Kanaan och Nasaret. I Nasaret besökte vi naturligtvis Bebådelsekyrkan där vi hamnade mitt i ett bröllop, samt Josefs verkstad. På måndagen gick vi upp tidigt för att fira mässa i Gravkyrkan. Därefter hade vi korsvägsandakt på Via Dolorosa, och hyrde ett kors som alla fick bära en bit av vägen.

På eftermiddagen besökte vi kung Davids stad och fick gå i Hesekiels tunnel – som egentligen är en ca 3000 år gammal tunnel som använts som vattenledning. Tunneln var fylld med vatten och hade ingen belysning, det var kolsvart hela vägen så man var tvungen att ha med ficklampa. Den hade inte jämn höjd på taket, så långa personer som Robel och Gurra fick buga sig ibland. Efter det äventyret fick folk fritid att vandra runt i Jerusalem på egen hand.

På tisdagen firade vi mässa på morgonen i Getsemane trädgård vid Olivberget. På eftermiddagen åkte vi iväg till den enda helt kristna palestinska byn – Taybeh – som ligger på Västbanken. Denna by hette tidigare Efraim och omnämns i Bibeln.

”Från den dagen överläde de om att döda honom. Jesus vandrade därför inte längre öppet omkring bland judarna utan begav sig bort därifrån till landsbygden nära öknen, till en stad som heter Efraim. Där var han tillsammans med sina lärjungar.” (Joh 11:53-54).

Byn bytte namn eftersom Efraim påminde för mycket om det arabiska ordet för demon, och bytte därför namn till Taybeh som på arabiska betyder gott. Taybeh har även ett eget ölbryggeri där de producerar sin Taybeh öl. I Taybeh berättade den katolska kyrkoherden där om byn och visade oss hur ett hus från Jesu tid kunde se ut, han uppmanade oss också att skaffa många barn så att vi blir fler kristna i världen.

På onsdag morgon åkte gruppen iväg till Betlehem. Vi började med mässa i Heronymus grotta bredvid Födelsekyrkan. Därefter fick folk själva vandra runt i Födelsekyrkan. Innan lunchen, som för övrigt intogs hos Birgitta systrarna i Betlehem, besökte vi Mjölkgrottan där Maria levde en tid med Jesusbarnet. Till Mjölkgrottan brukar gifta par som längtar efter barn gå och be om fertilitet.

Efter den utomordentliga lunchen hos Birgitta systrarna åkte vi till den saliga Mariam av Betlehems kyrka. Hon är som mellanösterns lilla Therese, även hon en karmelitsyster. Besöket i Betlehem avslutades med ett besök vid Herdarnas äng, där vi fick skåda grottor liknande det som Jesus förmodligen föddes i. För att supporta de kristna palestinierna köpte alla i gruppen någon souvenir från deras souvenirshop. Fader Tobias skulle åka hem på kvällen för att förbereda ett bröllop i Göteborg på lördagen. Paret som skulle gifta sig på lördagen träffades för övrigt i Jerusalem. Vi avslutade onsdagen på Jerusalem hotell med en middag för fader Tobias.

På torsdag morgon gick vi i en armenisk katolsk mässa. Därefter gick vi till Olivberget och besökte Getsemane där Jesus bad sina sista timmar samt Maria Himmelsfärds kyrka som låg bredvid. Vårt flyg hem till Sverige skulle gå kl. 4.50 på morgonen, så vi var tvungna att åka från Jerusalem redan kl. 23 på kvällen. Detta eftersom man behöver vara på flygplatsen minst tre timmar innan avgång för förhör och genomgång av bagage. Vi landade kl. 13.35 på Landvetter flygplats på fredagen. Väl inne vid Göteborg centralstation skildes vi alla åt, med förhoppningar om reunion snart.

En oförglömlig resa till Medugorje och Kroatien!

Plötsligt känner jag ett obeskrivligt lugn, en värmande känsla i bröstet och en glädjetår som rinner ner från min kind. Jag sluter mina ögon och blundar och tackar Gud för mitt liv, för de som bryr sig om mig, min familj och mina vänner! Jag öppnar mina ögon och tittar upp, blicken fokuserar på av våra deltagare på resan. Hon sitter bredvid mig, djupt försjunken i bön. Våra blickar möts och utan att yppa ett enda ord till varandra, vet vi båda vad vi önskar säga till varandra.

Detta är den lyckligaste stunden på länge och vi delar den med varandra, alla tillsammans, så mycket kärlek, så fantastiskt närvarande Gud är! Ögonen känns fuktiga och vi faller var sin lyckotår, sakta rinner den ner för våra kinder. Jag hör prästens röst ljuda genom hela folkmassan: "Jesus, förlåt mig för alla de gånger jag glömt bort att vara en god medmänniska, Gud hjälp mig sprida Din kärlek till andra jag möter och som ännu inte lärt känna dig".

Det är 42 grader varmt, hettan är obeskrivlig, mässan har precis avslutats på den öppna kyrkoplatsen i det lilla samhället, Medugorje i Bosnien Hercegovina. Prästen fortsätter på bönen han hämtar direkt från sitt hjärta, det känns så äkta! Meningarna upprepas på olika språk, ljuder genom det bergiga landskapet, varvas med tystnad för att sedan fortsätta. Orden berör, ekar högt och ljudligt inom en, du vaknar till! Var är jag? Jo, i Medugorje.

Det är något speciellt med platsen Medugorje, oavsett om man tror på Mariauppenbarelserna eller inte. 1981 kom den första Mariauppenbarelsen och de har ännu inte tagit slut. Vad Vatikanen beslutar om detta i framtiden vet vi inte men alla vi som åkt hit är överens om att Guds närvaro är stark, det är otroligt mäktigt här. Att Guds närvaro är påtaglig, att Gud verkligen griper tag i en och att du framförallt lär dig be med hjärtat!

Familjen vi bodde hos, var helt fantastiska, vilken glädje vi fick dela med varandra under de få dagar vi var där. Kvinnan i familjen berättade att vi hade omtalats i radio. Det är nämligen första gången en grupp från Sverige som besöker Medugorje. Tänk att vi är med om att skapa historia. Då Medugorjevistelsen var ny för oss alla förgyllde vår privata guide Dragan vår resa med sina spännande berättelser om alltifrån hur Hercegovina såg ut under medeltiden till vilken betydelse

uppenbarelserna inneburit för alla i Medugorje. Hans engelska var briljant, vilket glädde mig, då jag för en gång skull slapp översätta. Vår resa fortsatte sedan tillbaka till Dubrovnik med vår alldeles egna minibuss och chaufför. Tack vare honom passerade vi alla gränser som på räls och utan väntetider.

Utöver resan till Medugorje hann vi även se en hel del avherre Dubrovnik men även Montenegro. Vi hade det trevligt ihop, vår lilla grupp från Sverige, från SUK. Gruppen bestod av ungdomar och unga vuxna från regionerna MJUK, SYDÖST och SLUK och sist men inte minst hade vi vår präst, f. Witold med oss på resan. Tillsammans har vi delat många minnesvärda stunder. Vi har bett, firat mässan, gått och bett korsvägen upp till "Krizevac" i Medugorje som tog 3 timmar upp och ner i en otroligt stenig och jobbig terräng och en hetta som var slående. Vi har solat och badat i det otroligt vackra Medelhavet i Kroatien, skådat de magnifika klippor som Kotorbukten är prydd med, vars klippor som stupar rätt ner i det turkosa och klara Medelhavet. Dubrovnik med sin medeltida vackra välbevarade stadsmur och dess kyrkor och arkitektur som andas historia vart du än kommer. Medelhavet – som det en gång var, och är det fortfarande är slående vackert att uppleva! Och till sist: Medugorje, here we come again! Kanske redan nästan år?

Text och bild: Valida Fendic

RIO DE JANEIRO

KÄRA SUK:are

Nästa år äger VUD:en rum i Rio de Janeiro, Brasilien.

Det kommer att vara en åldergräns på 18 år.
Resan kommer att kosta ca 17 000 kr och det kan hända att det blir dyrare eller billigare.
Det kommer att finnas 100 platser och anmälan kommer att börja i Januari 2013.

Har ni eventuella frågor kan ni skicka mail till vud2013@gmail.com
Hälsningar er VUD Koordinator
Marcela Soto Gonzalez

VUD 2013
RIO DE JANEIRO
VUD 15 JULI-4 AUGUSTI

Aenean a magna vel pede vestibulum rhoncus. Nulla cursus orci quis tortor.

Välkommen Till VUD 2013

Ansvariga för VUD är Marcela Soto Gonzalez, Arlene Karlsson(Skåne) och Mikael Eriksson(Göteborg)

Fråga Prästen

JAG HAR FUNDERAT LITE KRING SYND,
BIKTEN ÄR JU VIKTIG OCH JAG VILL
LEVA SÅ NÄRA GUD SOM MÖJLIGT. NÄR
JAG VAR PÅ VÄRLDSUNGDOMSDAGARNA
I MADRID SÅ HÖRDE JAG TVÅ TJEJER
PRATA OM SYND OCH SVÅR SYND. JAG
FÖRSTÅR JU ATT VISSA SYNDER ÄR
VÄRRÉ EN ANDRA, MEN VEM BESTÄM-
MER VAD SOM ÄR SVÅR SYND OCH FÅR
DET NÅGRA SPECIELLA KONSEKVEN-
SER, FÖR JAG BLIR VÄL FÖRLÅTEN I
BIKTEN FÅR BÅDA?

ANNA 18ÅR

Hej Anna!

Grattis till att du tar det här med olika slags synder på allvar! Vem bestämmer? Jo, Katolska kyrkan som grundades av Jesus. I Katolska Kyrkans Katekes kan du se vad som är svår synd och inte. Visserligen finns det ingen samlad lista men där det står "svår" om synden så är det just detta som det handlar om.

Lite mer. En svår synd blir en dödssynd först när den begås frivilligt och medvetet.

Redan från första början i kyrkan skilde man mellan svår synd och lättare synd. Det stämmer ju med sunt förnuft. Att stjäla smågodis på ICA och döda miljoner judar är två olika slags synder. Det vore anstötligt att säga att de har samma onda styrka.

Och en gång såg jag en bestämmelse i en högstadieskola i Märsta. Där skiljde man mellan om eleven begått handlingen i syfte att göra fel eller ej. Och dessutom mellan om handling var stor eller liten: klottra lite på bänken eller bränna upp skolan.

En dödssynd skiljer dig från Guds nåd. Du får alltså inte gå till kommunionen. Om du har begått en sådan är du mycket illa ute, så ångra dig omedelbart och bikta den så fort som möjligt.

I bikten förlåts sedan självklart alla synder hur svåra de än är. Guds nåd är större än synden.

Din fader Morgan

DETTA HÄNDER I SVERIGE

SUK

Årets händelse:

SUKs framtidskongressen den 23-25 november på Marielund

- Kom och påverka!
- Var med och lägg upp SUKs framtid!
- Ha kul & gemenskap
- Fördjupa din tro

Max. 100 pers.

SUKs'S

SUKs Sydregion

Läger för äldre ungdomar, sep/okt i Bornholm

SUK VÄST

Resa till Malta för ungdomar
Ett pojkläger och ett flickläger
Ett Nikolausfirande

MJUK

Mellansveriges Jovialiska
Unga Katoliker

Reträtt med MJUK hos Birgittasystrarna i okt/nov

Fotbollsturnering september

MJUK-läger i november

Regionsdag i september i Örebro

SYDÖST

Läger om tro och vetenskap med SYDÖST okt/nov
5 okt regionsdag Norrköping

SLUK

Stockholms läns
unga katoliker

Läger för ungdomar under hösten
Trettondagsbal i januari

DUNK

De unga Norrlandska
katolikerna

PUKIS

polska unga katoliker
i sverige
Ungdomsläger 7-9 sep

SKK

Sveriges kroatiska katoliker

Avsändare:
Johannes Paulus II's
pastoralcentrum, SUK
Box 103 14 Stockholm

Stöd Riskförbundet **S**veriges **U**nga **K**atoliker!

Bli medlem och få Sucken **GRATIS!**

Du blir medlem genom att
gå med i någon av SUKs
lokalföreningar på www.suk.se

Som medlem får du dessutom
-Rösträtt vid SUKs årsmöte
-Försäkring vid SUK-arrangemang

Glöm inte att förnya ditt medlemskap varje år om du redan är medlem